

การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

People's Perception Towards ASEAN Economics Community

พ.ต.อ. ดร.นพดล บุรณันท์*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง (1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อปัจจัยด้านการเมือง (2) ปัจจัยด้านการเมืองและปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อปัจจัยด้านสังคม และ (3) ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณให้ประชาชนในพื้นที่อำเภออรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย (1) ตำบลป่าไร่ (2) ตำบลผ่านศึก (3) ตำบลคลองน้ำใส และ (4) ตำบลท่าข้าม จำนวน 400 รายตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เหตุผลที่เลือกพื้นที่ดังกล่าวเนื่องจากว่าเป็นพื้นที่ติดพรมแดนกับประเทศกัมพูชา ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ปัจจัยด้านการเมืองขึ้นอยู่กับความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร (2) ปัจจัยด้านสังคมขึ้นอยู่กับการป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และ (3) การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขึ้นอยู่กับ

ป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการขนส่ง ความร่วมมือทางการสื่อสาร การพึ่งพากัน และการเคลื่อนย้ายแรงงาน

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม การรับรู้ของประชาชน

Abstract

The aims of this research are to investigate (1) the relationship between economic factors and political factors (2) the relationship between political factors and economic factors with social factors and (3) the effects of political factors, economic factors, and social factors towards people's perception towards ASEAN Economics Community. These people included 400 residents of the four sub districts in Arunyaprathet district Srakaow province, where the border near Cambodia, namely: Parai, Panserk, Klongnamsai, and takam. The methods of data analysis consist of multiple regression analysis. The results of the analysis show that: (1) Political Factors

*อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

depended on Trade Cooperation, transportation cooperation, and communication cooperation (2) social Factors depended on disaster protect, terrorism, and international relation, and (3) perception depended on disaster protect, terrorism, international relation, transportation cooperation, communication cooperation, interdependent, and labor movement.

Keywords: Political Factors, Economic Factors, Social Factors, Perception

บทนำ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) เป็นการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไนดารุสซาลาม (AEC, 2014) เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับคู่ค้า และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจระดับโลก รวมถึงมีการยกเว้นภาษีสินค้าบางชนิดให้กับประเทศสมาชิก ส่งเสริมให้ภูมิภาคมีความเจริญ มั่งคั่ง มั่นคง ประชาชนอยู่ดีกินดี (พัชรา โพธิ์กลาง, 2555) มีการดำเนินงานที่แน่ชัดเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน ได้แก่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน และจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีสำหรับการตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้กำหนดให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2558 ค.ศ. 2015 เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมี 4 ด้านคือ (1) เป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (single market and production base) เพื่อเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ

ลงทุน แรงงานฝีมือ เงินทุน อย่างเสรี (2) สร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ (high competitive economic region) ให้มีความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบาย ที่ช่วยการรวมกลุ่ม เช่น นโยบายการแข่งขัน นโยบายภาษี ทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน ร่วมกันดำเนินการโดยแลกเปลี่ยนข้อมูล ฝึกอบรมบุคลากรร่วมกัน (3) สร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (equitable economic development) สนับสนุนการพัฒนา SMES สร้างขีดความสามารถผ่านโครงการที่มีอยู่แล้วและ (4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (fully integrated into global economic) (ASEAN News, 2014)

ความสำคัญของปัญหาเนื่องจากการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นเข้าสู่ตลาดไทยได้ โดยไม่มีภาษี ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องแข่งขันมากขึ้น แต่ที่ผ่านมาไทยกลับมีมูลค่าการส่งออกไปยังอาเซียนสูงกว่าการนำเข้าจากอาเซียน ในด้านการลงทุน หากประเทศไทยไม่มีการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน (infrastructure) ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน (labor productivity) และไม่มีการปรับปรุงกฎระเบียบกฎหมายให้มีความทันสมัยไม่เป็นอุปสรรคต่อนักลงทุน อาจทำให้มีการย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่นๆ ใน ASEAN ที่เหมาะสมกว่า การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี อาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือของไทยไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และบรูไนดารุสซาลาม และต้องจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศที่ค่าแรงถูกกว่าเข้ามา อาจก่อปัญหาด้านสังคม และเนื่องจากทิศทางนโยบายของไทย คือ การเป็น “รัฐสวัสดิการ” ทำให้งบประมาณของรัฐส่วนหนึ่งจะไปเป็นสวัสดิการของแรงงานต่างด้าว รวมทั้งตลาดสินค้าในประเทศ

(domestic market) ก็ไม่มีกลไกในการป้องกันไม่ให้สินค้าคุณภาพต่ำที่ผลิตในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นเข้ามาขายในประเทศ ซึ่งอาจทำให้นโยบายการพัฒนาในอุตสาหกรรมของไทยที่มีเป้าหมายในการพัฒนาในอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพสูง อาจเกิดปัญหาอุปสรรคได้ รวมทั้งอาจส่งผลทางจิตวิทยาแก่ผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต ดังนั้นจึงต้องศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการเมืองปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ประกอบด้วย ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร) ที่มีผลกระทบบกับปัจจัยด้านการเมือง (ได้แก่การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)

(2) ปัจจัยด้านการเมือง (ได้แก่การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ประกอบด้วย ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร) ที่มีผลกระทบบกับปัจจัยด้านสังคม

(3) อิทธิพลของปัจจัยด้านการเมือง (ประกอบด้วย การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ประกอบด้วย ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และ

ความร่วมมือทางการสื่อสาร) และปัจจัยด้านสังคม (ประกอบด้วย การพึ่งพากัน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม) ที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมุติฐานของการวิจัย

(1) ปัจจัยด้านการเมือง ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ได้แก่ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร)

(2) ปัจจัยด้านสังคม ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการเมือง (ได้แก่การป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ได้แก่ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร)

(3) การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการเมือง (ได้แก่การป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ได้แก่ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร) และปัจจัยด้านสังคม (ได้แก่ การพึ่งพากัน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

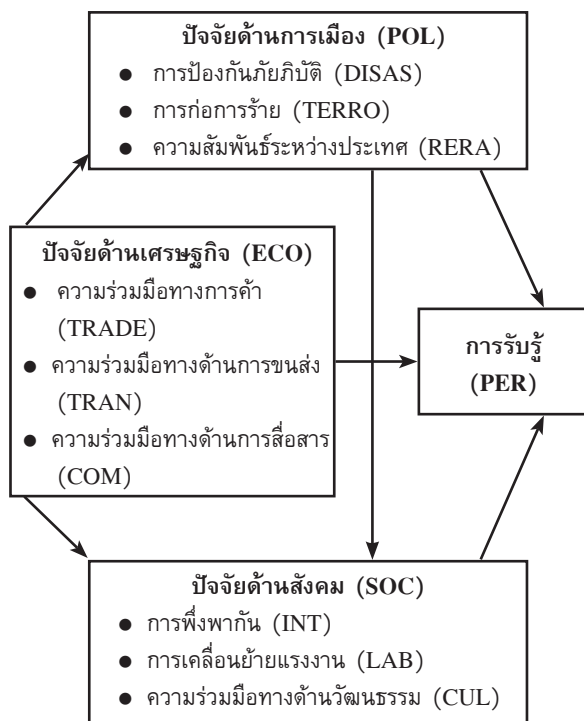
(1) ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของประชาชนในเขต ตำบลป่าไร่ ตำบลผ่านศึก ตำบลคลองน้ำใส และตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ใน 3 ปัจจัยหลัก (ได้แก่ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคม) ในการการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามความต้องการของประชาชนในเขต อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วต่อไป

(2) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจ นักศึกษานักวิชาการและประชาชนที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างออกไปที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน เพื่อจะนำผลที่ได้ไปเสนอแนะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายของรัฐ

กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย (conceptual framework)

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ภาพ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

(1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรในเขตอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วยตำบลป่าไร่ ตำบลผ่านศึก ตำบลคลองน้ำใส และตำบลท่าข้าม จำนวนทั้งสิ้น 85,696 คน เหตุผลที่เก็บข้อมูลที่อำเภออรัญประเทศเนื่องจากเป็นอำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจสูง และมีอาณาเขตติดกับประเทศกัมพูชาซึ่งเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size) ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดในเขต ตำบลป่าไร่ ตำบลผ่านศึก ตำบลคลองน้ำใส และตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยวิธีการคำนวณตามสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่มีค่าความคลาดเคลื่อน .05 (ระดับค่าความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative approach) ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด ทำการสำรวจความคิดเห็นจากประชาชนโดยวิธีการแจกแบบสอบถามในประเด็นต่างๆ จำนวน 50 ข้อ เกี่ยวกับเรื่องการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคม ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย ใช้ผู้ช่วยภาคสนาม ซึ่งเป็นนักศึกษา และประชาชนในพื้นที่ เป็นผู้แจกแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบปกติ (ordinary multiple regression analysis, MRA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (hierarchical regression analysis)

ผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลกระทบด้านการเมือง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่ประกอบด้วย ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางด้านการขนส่ง และความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร มีผลกระทบกับปัจจัยด้านการเมือง โดยถ้าความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางด้านการขนส่ง และความร่วมมือทางด้านการสื่อสารมีมากขึ้นการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเมืองย่อมมีมากขึ้นด้วย (ตาราง 1)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบด้านการเมือง (400 ราย)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta)	t	Sig.
(1) ความร่วมมือทางการค้า (TRADE)	.131	3.252	.000
(2) ความร่วมมือทางด้านการขนส่ง (TRAN)	.333	9.227	.000
(3) ความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร (COM)	.574	19.499	.000

$R^2 = .78$, $SEE = .35$, $F = 465.85$, $Sig. \text{ Of } F = .000$

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัจจัยด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ในการพิจารณาครั้งแรก ปัจจัยด้านการเมือง พบว่า การป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีผลต่อปัจจัยด้านสังคม หมายความว่า ถ้าการป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีมากขึ้นการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมย่อมมีมากขึ้นด้วย

และเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เพิ่มเติม พบว่า การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ยังคงมีผลต่อปัจจัยด้านสังคม เหมือนเดิม สำหรับ ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางด้านการขนส่ง และความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร ไม่มีผลกระทบกับปัจจัยทางด้านสังคมแต่อย่างใด (ตาราง 2)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบกับปัจจัยด้านสังคม (400 ราย)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยปรับมาตรฐาน	
	แบบจำลอง 1	แบบจำลอง 2
การป้องกันภัยพิบัติ (DISAS)	.137***	.146***
การป้องกันการก่อการร้าย (TERRO)	.409***	.456***
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (RERA)	.406***	.431***
ความร่วมมือทางการค้า (TRADE)		-.022
ความร่วมมือทางการขนส่ง (TRAN)		-.069
ความร่วมมือทางการสื่อสาร (COM)		-.004
R	.79	.79
R2	.62	.79
SEE	.48	.48
F	213.23	107.28

หมายเหตุ: * = $p < .05$, ** = $p < .01$, *** = $p < .001$

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการรับรู้ของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านการเมือง มีการป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อ การรับรู้ของประชาชน ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้า การป้องกันภัยพิบัติมีน้อย การรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้น แต่ถ้าการป้องกันภัยพิบัติมีมากขึ้น การรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลง สำหรับการป้องกันการก่อการร้ายและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ถ้ามีมากขึ้น การรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้นด้วย แต่ถ้าการก่อการร้ายและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีน้อยการรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลง เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติม พบว่าการป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร มีผลกระทบต่อ การรับรู้ของ

ประชาชน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าถ้าการป้องกันภัยพิบัติและความร่วมมือทางการขนส่งมีน้อย การรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้น แต่ถ้าการป้องกันภัยพิบัติและความร่วมมือทางการขนส่งมีมากขึ้น การรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลง สำหรับการป้องกันการก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการค้าและความร่วมมือทางการสื่อสารถ้ามีมากขึ้นการรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้นด้วย แต่ถ้าการป้องกันการก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการค้าและความร่วมมือทางการสื่อสารถ้ามีน้อยลง การรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลงด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านสังคม เพิ่มเติมพบว่า การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการขนส่ง ความร่วมมือทางการสื่อสาร การพึ่งพากัน และการเคลื่อนย้ายแรงงานมีผลกระทบ

กับการรับรู้ของประชาชน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าการป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความร่วมมือทางด้านการขนส่งถ้ามีน้อยลง การรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้น แต่ถ้าการป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้ายและความร่วมมือทางด้านการขนส่งมีมากขึ้น การรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลง สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร การพึ่งพากันและ

การเคลื่อนย้ายแรงงานถ้ามีมากขึ้น การรับรู้ของประชาชนจะมีมากขึ้น แต่ถ้า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร การพึ่งพากัน และการเคลื่อนย้ายแรงงานถ้ามีน้อยลง การรับรู้ของประชาชนจะมีน้อยลงด้วยเช่นเดียวกัน ส่วนความร่วมมือทางด้านการค้า และความร่วมมือทางวัฒนธรรมไม่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชน (ตาราง 3)

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การรับรู้ของประชาชน (400 ราย)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยปรับมาตรฐาน		
	แบบจำลอง 1	แบบจำลอง 2	แบบจำลอง 3
การป้องกันภัยพิบัติ (DISAS)	-.293***	-.388***	-.340***
การป้องกันการก่อการร้าย (TERRO)	.228***	.129**	-.096*
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (RERA)	.773***	.687***	.267***
ความร่วมมือทางด้านการค้า (TRADE)		.201***	.008
ความร่วมมือทางด้านการขนส่ง (TRAN)		-.105*	-.098*
ความร่วมมือทางด้านการสื่อสาร (COM)		.140**	.446***
การพึ่งพากัน (INT)			.191***
การเคลื่อนย้ายแรงงาน (LAB)			.475***
ความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม (CUL)			-.032
R	.83	.85	.88
R2	.69	.71	.76
SEE	.76	.73	.66
F	296.79	166.21	142.77

หมายเหตุ: * = $p < .05$, ** = $p < .01$, *** = $p < .001$

อภิปรายผล

ตามกรอบแนวความคิดที่ได้มีการนำเสนอไปแล้ว ได้ตั้งแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ไว้ 3 ข้อ สรุปเป็นรายข้อสังเขปได้ดังต่อไปนี้

จากการทดสอบสมมติฐานตามข้อ 1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบกับปัจจัยด้านการเมืองพบว่า ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสารมีผลกระทบกับปัจจัยด้านการเมืองทุกปัจจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

จากการทดสอบสมมติฐานตามข้อ 2 พบว่าปัจจัยด้านการเมืองและปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบกับปัจจัยด้านสังคม จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 พบว่า การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีผลกระทบกับปัจจัยด้านสังคมเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ยกเว้น ความร่วมมือทางการค้า ความร่วมมือทางการขนส่ง และความร่วมมือทางการสื่อสาร

จากการทดสอบสมมติฐานตามข้อ 3 พบว่าปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า การป้องกันภัยพิบัติ การป้องกันการก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการขนส่ง ความร่วมมือทางการสื่อสาร การพึ่งพากัน และการเคลื่อนย้ายแรงงานมีผลกระทบกับการรับรู้ของประชาชนมีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นไป

ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ยกเว้นความร่วมมือทางการค้า และความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็นสองหัวข้อใหญ่ๆ คือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

(1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Policy-oriented- recommendation) จากการศึกษาพบว่าการป้องกันภัยพิบัติ การก่อการร้าย ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางการขนส่ง ความร่วมมือทางการสื่อสาร การพึ่งพากัน และการเคลื่อนย้ายแรงงาน มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นรัฐต้องให้ความสำคัญ กับ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ในการดำเนินนโยบายใดๆ เกี่ยวกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(2) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ (Academic recommendation) เนื่องจากตัวแปรต่างๆ ตามกรอบแนวความคิด และสมมติฐานที่กำหนดไว้ มีอำนาจอธิบายการผันแปรของปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมเกี่ยวกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ไม่มากเท่าที่ควร แสดงว่ายังมีตัวแปรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องอีก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษา หรือวิจัยเพิ่มเติมถึงตัวแปรหรือปัจจัยอื่นๆ อีก เช่นความขัดแย้ง หรือความเสมอภาคของประชาชนในภูมิภาค

บรรณานุกรม

- พัชรา โพธิ์กลาง. (2555). **เราคือประชาคมอาเซียน** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- ราช งามัญญ. (2556). **รายนโยบายตลาด AEC**. กรุงเทพฯ: ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน).
- AEC. (2014). What is AEC?. **Thai-AEC**. Retrieved September 25, 2014, from <http://www.thai-aec.com/41>
- ASEAN. (2014). ASEAN civil service heads map out priorities for post-2015 cooperation. **Association of Southeast ASEAN Nation**. Retrieved September 29, 2014, from <http://www.asean.org>
- ASEAN News. (2014). ASEAN economic community. **Association of Southeast Asian Nations**. Retrieved September 25, 2014, from <http://www.asean.org>
- ASEAN News. (2014). ASEAN Investment Area (AIA) Council. **Association of Southeast Asian Nations**. Retrieved September 29, 2014, from <http://www.asean.org>
- ASEAN Regional Forum. (2014). **Australian Government Department of Foreign Affairs and Trade**. Retrieved September 29, 2014, from <http://www.dfat.gov.au/arf>
- ASEAN Social Forestry Network. (2014). Equitable development: Social forestry and sustainable value chains towards a green economic in ASEAN. **International Forestry Research**. Retrieved October 2, 2014, from <http://www.cifor.org>
- Keller, P.E. (2014). Publications. **Publications-Home**. Retrieved September 28, 2014, from <http://pkpublications.weebly.com>
- Public Relation News. (2014). Study on impact towards labor after AEC is implemented. **Ministry of Labor Research**. Retrieved October 2, 2014, from <http://www.mol.go.th>
- Regan, J.O., & Noe. A. (2014). What it is like to see: A Sensorimotor theory of perceptual experience. **Springer**. Retrieved September 28, 2014, from <http://ling.springer.com>
- Wikipedia. (2014). ASEN Free Trade Area. **The Free Encyclopedia**. Retrieved September 29, 2014, from <http://en.wikipedia.org>